

(3 maja 1856) 248

Strasznie się wstydzę, że tak
wiele pieniędzy wychodzi i że
Papa naturalnie zawsze się
o tems pierwszej od bankiera do-
wiaduje jak odemnie; bo to s-
teripaw jego interesie, żeby wtedy
zaraz ^{jeszcze} ~~pisac~~
pisac, kiedy ja interes robie
albo na stwibie jestem.

Na ostatnią depesze, telegrafi-
czną nie mam odpowiedzi
i nie wiem, czy Mama
przyjeżdża, czy nie. Tutaj rzeczy
tak stoja, że sam notaryusz

powiada

powiada, że przed szesciu ty-
godniami nie bedzie mogł
przyjść słub do skutku. Prze-
tytanie papierów, kontraktów,
wizowanie każdego papieru
w ambasadach - pełnomocni-
ctwa, publikacje w gazetach
w Pomańskim i s. d. to
wszystko nie w kilku tygodniach
się skończy. Do Papy Książ-
kę dziś pisze, prosząc o do-
niesienie, czy Papi kontrakt
przyjmuje, czy nie. Ja my-
śle, że bardzo smiało może
Papa swoje tważe zrobić
nac

tem, żeby się niepodobało.
Wyjadę dopiero za kilka dni,
bo trudno wyjeżdżać bardzo, tak
sobie mało ufam, że każdy
widzi we wszystkim demon-
stracya. Siedzieć niepodobno
bo i kosztuje bardzo wiele
i zaniedbuje się wszystko
w domu. Powozy są wyborne,
więc kupować Papi niepotrze-
buje, szorów nie mam i teby
były potrzebne, choć boję się bar-
dzo żeby szorowanych i ciężkich
i z dureniami kłapanami na oczach,
boby mi zagłuszyły moje
araby, które muszą koniecznie
mieć coś teciuteńskiego na sobie

Prosię mi się, żeby tu nikt za nic w świecie
nie zerwał niechciał, więc pod tym wzglę-
dem obawy sobie robić niepotrzeba,
bo rzeczy lepiej stoją niż jak kiedy-
kolwiek. Ścisłam Papę serdecznie
i do nóg upadłam i jeżeli Papa
sądzi, że to niewarto sobie tyle
kłopotu zadawać dla takiego syna
i zwłascza, że to kart za gruby
i za drogi zupełnie jestem Pa-
py zdania i bytem oddawka.

Proszę więc najumizniej prze-
baczyć mi, że rzadko pisuję, bo jestem
na szirgiej szurbie i ciągle z za-
przątnioną głową i zajętym
czasem. Jedną mam dobrą stro-
nę, to jest, że mi się interesa
udają i Jagiellonki Papie
do domu przywiozły. Jeszcze
raz do nóg upadłam i ścisłam
serdecznie Papę, Matkę, siostry
i siostrzeńców. — Do zobaczenia
Juan De